

דב חומסקי

חֲמִישֵׁה שִׁירִים

א

הלא ראית שמש גם במרתפים!
בינות סגוי מתשף - צהלולי ברקת.
הנחבאים אל יחודם, הרועפים
מישותם העמוסה והעורגת!

הן יום זהב מצבר לחשבת דגן!
הן לחשבת ענן יקטף באלם רגב!
בקפח סער, הראית את קנן
של צפרים, המתערסל אט-אט מנגד?

האם קמת שרף לפתע שרדה?
רוב וצא נאלמות אלם מלקט.
פכלות כל הקצים תבן וסלח ודע -
תבוי באפר וקר אבוקה דולקת.

הלא ראית שמש גם במרתפים,
בינות סגוי מתשף - צהלולי ברקת.
הנחבאים אל יחודם, הרועפים
מישותם העמוסה והעורגת!

ב

הלא תאבה להיות לעצמך במלך,
הלא תאבה מלכות של פשע והגיג.
האם צדין מרמו כאז להלך
אילן סייף שהקיק?

ראה, במערכות שמים - בין ודעת:
אורם ברתוקות נוגה ושוקב.
הים, הים הגא, שצצמתו בוקעת
והוא נעול בינות חופיו -

הלכן המסלת - מקבד הריחים.
ההר! - הבקע ברקסיו המסתלים!
הנה סביב, סביב גדר וסיג ותיץ
למצן דרך גאולים. -

הנה הנם בךמי ובסופה המשתוללת.
עד אנה, עד מתי תתור אחר מתבוא?
אילן סייף עז ויצמרתו מקהלת
קוראת להלך, כי יבוא...

ג

הִיד הוֹסְטָה מִן הַגְּחֵלֶת לְזָהָב,
מִן הַזָּהָב אֶל הַגְּחֵלֶת.
מִשְׁחָר עַד נִבְכִי הַלַּיִל הַנּוֹדָף
שְׁאֵלְתָהּ שְׁאֵל גְּשָׁאֵלֶת.

הֲלֹא רָאָה תִרְאָה, בְּצִמְת הַדְּרָכִים
אִי־תִרְרַף מִתְעַרְבְּלֶת רִימִת.
הֲבֵן תִּבְיִן, כִּי הַגִּיּוֹן רְחוֹק וְכִי
גְּעִיגֵינִי – חוֹט קְרוּעַ.

אוֹלֵי שְׂרֵד עוֹד לְפִלִיטָה מִיְתָר אֶחָד,
אֲשֶׁר יִדְנוּ לוֹ מְקָרָת?
נִפְרִיט וְעַל נִחְדָּל, נִפְרִיט וְעַל גְּחַת
וְנִאֲמָצְנוּ לְמִנְקָרָת.

ה

הֲלֹא עֵינֶיךָ שׁוֹב תִּתְקִינָה –
אֵימִם זֹרֵעַ וְקֹאֶצֶר?
הִיָּדָד לְדוּמִיָּה, הִיָּמָנָה
קוֹלֶחַ קוֹל וּמְצַלְצֵל.

הֵאֵם גְּרַפְעָת מִן הַטָּנָא,
כִּי מְבֻטָּה תַחֲנוּן אוֹצֵל?
כָּל שְׁעוֹתֶיךָ תִּסְבְּינָה
מִשְׁרָב צִיָּה אֶל עֵץ מַצֵּל.

עוֹלָם, עוֹלָם, עוֹלָם, אֵלֶיךָ
תְּמִיד לְלֶכֶת וְלִלְכֶת
גּוֹאָה וְטוֹב וְנִחְרָד.

יְדָגֵל מֵעַל הָרֹאשׁ הַדְּגָל
שֶׁל צְלִינִים הוֹלְכֵי בְּרִנְגֵל
בְּמַעֲלָה וּבְמוֹרָד...

ד

אִם בְּשׁוֹלִים תִּהְלֶךְ – יְרִמְךָ הַצַּעַד,
מִבְּעוֹד מוֹעֵד סֵלֶק מִהֵם מְכֻשׁוֹל.
לֵאָז? הֵן עֲרָגָתְךָ כִּי בַק מִסְעָפֶת
וְלֹא תוֹדַע לְתַמָּה וְלִשְׁאֵל.

גַּם רִיחַ תִּנְשָׁב בְּלֶת כְּנָף וְדַעַת –
כִּי צִד מְנַגֵּד בְּבוֹאוֹת אֲבָקָה!
עֵינֶיךָ צוֹפָה הַרְחֵק הַרְחֵק וְהִיא נִפְתַּעַת
מִשְׁלַל מְרַחֵק – וְבַק כִּיבֵד לְכָה.

אִם בְּשׁוֹלִים תִּהְלֶךְ – יְרִמְךָ הַצַּעַד;
הִיָּבֵן לְהַעֲצֵר? הִיָּבֵן לְשָׁהוֹת?
חֶלְקֶת תִּיָּד רְפוּדָה וְהִיא מַצַּעַת
וְעֵנִיּוֹת תִּתְקִינָה הַשְּׁעוֹת.